

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Namsfogden i Asker og Bærum
Postboks 415
1302 Sandvika

Snarøya, 20. april 2015

KLAGE: T2015-058862 – TORKILDSEN ADVOKATFIRMA AS

Jeg viser til namsfogdens oversendelse av foreleggelse av begjæring og varsel om utleggsforretning av 13. mars 2015, mottatt her 20. mars 2015, og har følgende innsigelser til begjæringen og namsmannens beslutning om å fremme forretningen.

1. Mangler ved rettsgrunnlaget – kjennelse av 13. august 2014 i lys av lagmannsrettens kjennelse av 24. oktober 2014 i sak 14-166550ASK-BORG/04

Rettsgrunnlaget for begjæringen er en kjennelse avsagt av Asker og Bærum tingrett 13. august 2014, hvor retten avviste mine klager over tre utleggsforretninger, navnlig; T2013-306631, T2014-49843 og T2014-62395.

Tingretten har lagt til grunn at jeg i mitt forsvar mot saksøkers grunnløse angrep har misbrukt rettsapparatet, gjentatte ganger, og *det* uten noe fornuftig formål. Avisningen er gjort med hjemmel i tvl § 2-2, femte ledd. Den samme hjemmel ble benyttet da tingretten i kjennelse av 7. august 2014 avviste min innsigelse mot utleggsbegjæring av 9. oktober 2013 samt klage over namsfogdens utleggsforretning av 28. januar 2014.

Tingrettens kjennelse av 7. august 2014 – hvor man altså ikke realitetsbehandlet min klage – ble anket til Borgarting lagmannsrett som i kjennelse av 24. oktober 2014 opphevet kjennelsen, dette i tråd med min påstand.

Det fremgår av lagmannsrettens kjennelse at tingretten og saksøker har tolket loven feil når man har lagt til grunn at jeg – i relasjon til tvl § 2-2, femte ledd – er saksøker når jeg som saksøkt forsvarer meg under tvangsfullbyrdelse. Videre følger det av kjennelsen at tvl § 2-2, femte ledd, aldri vil kunne benyttes som prosesshinder/skranke for den saksøkte part under tvangsfullbyrdelse.

Det er her verdt å nevne at lagmannsretten gjorde et nummer ut av at advokatfirmaet (saksøker) *ikke* hadde sluttet seg til mitt krav om opphevelse straks de hadde gjort seg kjent med anken, og følgelig ble advokatfirmaet dømt til å betale sakens omkostninger.

Mot denne bakgrunn kan vi legge til grunn at tingrettens kjennelse av 13. august 2014 – i likhet med tingrettens kjennelse av 7. august 2014 – bygger på feil lovtolkning, hvilket lagmannsretten har søkt å rette opp i gjennom sin kjennelse av 24. oktober 2014.

Tingrettens kjennelsen av 13. august 2014 er rettskraftig, men til tross for dette er den like fullt gitt i strid med lov. Namsmyndigheten er forpliktet til å prøve en innvending mot at tvangsgrunnlaget består, eller at det overhodet foreligger et gyldig/lovlig

tvangsgrunnlag, jf tvfl § 5-6, annet ledd. Innvendinger mot at et tvangsgrunnlag på grunn av sitt innhold ikke kan fullbyrdes, kan ikke settes til side, dette selv om tvangsgrunnlaget skulle være en kjennelse, jf tvfl § 4-2, første ledd, litra b.

Det er allerede avgjort av en høyere rett at tingrettens oppfatning og slutning strider mot lov. Det vil mot denne bakgrunn være erstatningsbetingende av namsfogden å fremme herværende begjæring, jf dl § 200, og tvl § 20-12. Begjæringen skal følgelig avvises.

2. Påstand

Med alle forbehold nedlegges følgende påstand:

1. Begjæring om utlegg av 28. august 2014 avvises.
2. Torkildsen Advokatfirma AS, Erling Skaktavl Keyser og Julie Randgaard Schive Hovde-Hagen dømmes in solidum til å betale sakens omkostninger med kr 2.000,-

Med hilsen

Karina Hyggen Amland